

Sygnatura akt III K 122/20

7.

8.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2022r.

11.Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:SSO Maria Migoń-Karwowska

SSO Paweł Wyrzykowski

Ławnicy:Jacek Kaszewski, Justyna Woroniecka, Barbara Woźnicka

Protokolant:Emilia Tkacz

13.przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze – Marka Gorzkowicza

14.po rozpoznaniu w dniach: 21 kwietnia 2021r., 29 czerwca 2021r., 5 lipca 2021.r., 29 września 2021r., 8 listopada 2021r., 22 lutego 2022r. w Jeleniej Górze

15.sprawy karnej

16.B. F. syna F. i L. z domu K.

17.urodzonego (...) w L.

20.oskarżonego o to, że

21.w dniu 16 sierpnia 2020 r. w L., na terenie nieruchomości przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia S. F. (1), zadał pokrzywdzonemu cios nożem kuchennym w tułów po stronie lewej, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci rany klutej brzucha o głębokości 17 centymetrów drążącej do jamy brzusznej i przestrzeni zaotrzewnowej po stronie lewej oraz przecięcia nerki lewej i uszkodzenia ściany przedniej aorty brzusznej, a w konsekwencji masywnego krwotoku do przestrzeni zaotrzewnowej ze wstrząsem krwotocznym, skutkujących zgonem pokrzywdzonego,

22.tj. o czyn z art. 148 § 1 k.k.

I. uznaje oskarżonego **B. F.** za winnego tego, że 16 sierpnia 2020 r. w L., na terenie nieruchomości przy ul. (...), działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia S. F. (1), zadał pokrzywdzonemu cios nożem kuchennym w tułów po stronie lewej, w wyniku czego doznał on obrażeń ciała w postaci rany klutej brzucha po stronie penetrującej do światła jamy brzusznej z przecięciem nerki lewej z uszkodzeniem tętnicy i żyły nerkowej i przedniej ściany aorty brzusznej z następowym krwotokiem do przestrzeni zaotrzewnowej i masywnym krwotokiem zewnętrznym ze wstrząsem krwotocznym, skutkujących zgonem pokrzywdzonego, tj. przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 148 § 1 k.k. wymierza mu karę 15 (piętnastu) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 62 k.k. orzeka, że oskarżony **B. F.** wymierzoną mu karę pozbawienia wolności będzie wykonywać w systemie terapeutycznym związanym z terapią odwykową od uzależnienia od alkoholu;

III. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego **B. F.** środek kompensacyjny w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego R. F. kwoty 50 0000 (pięćdziesięciu tysięcy) złotych;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu **B. F.** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od 16 sierpnia 2020r. godz. 20:30 do 22 lutego 2022r.;

V. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci noża, bliżej opisanego w wykazie DRZ nr I/79/20/P pod poz. 1 na karcie 251 akt;

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządza zwrot dowodów rzeczowych w postaci:

a. odzieży i obuwia, bliżej opisanych w wykazie DRZ nr I/79/20/P pod poz. od 2 do 5 na karcie 251 akt – oskarżonemu B. F.,

b. koszulki, bliżej opisanej w wykazie DRZ nr I/79/20/P pod poz. 6 na karcie 251 akt – pokrzywdzonemu R. F.,

VII. zwalnia oskarżonego **B. F.** od uiszczenia kosztów sądowych, w tym od opłaty;

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 122/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
7.USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. F.	Czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I części rozstrzygającej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>S. F. (1) i B. F. byli braćmi i zamieszkiwali przy ul. (...) w L..</p> <p>16 sierpnia 2020 r. w godzinach wieczornych B. F., S. F. (1) i jego syn R. F. oraz matka konkubiny B. F.– E. S. (2) spożywali wspólnie alkohol w kuchni domu przy ul. (...) w L.. W trakcie tej imprezy między B. F. i R. F. doszło do kłótni. R. F. uderzył B. F. ręką w twarz, po czym wyszedł z domu. Za nim wyszedł z tego domu S. F. (1). Wówczas B. F., mając żal do brata, że nie stanął w jego obronie podczas kłótni z R. F., wziął do ręki nóż kuchenny, o długości ostrza wynoszącej 19 cm i wyszedł za S. F. (1). Następnie, kiedy S. F. (1) znajdował się przed domem, koło bramki i był odwrócony przodem do B. F., oskarżony zadał mu jeden cios nożem w tułów, po stronie lewej. Po zadaniu tego ciosu B. F. wyciągnął nóż z ciała brata.</p>	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. F. k. 63-64, k. 77-78, 80-81 (płyta k. 401 + odpis k. 405-406), k. 91, k. 267, k. 418,</p> <p>Zeznania świadka K. S. k. 11-12 (odpis k. 404), k. 435v.-436,</p> <p>Zeznania świadka G. S. k. 14-15, k. 436,</p> <p>Zeznania świadka M. K. (1) k. 17-19, k. 419,</p> <p>Zeznania świadka K. B. k. 21-23, k. 419v.-420,</p> <p>Zeznania świadka M. K. (2) k. 25-26, k. 420v.-421,</p> <p>Zeznania świadka E. S. (2) k. 52, k. 476v.-477,</p> <p>Zeznania świadka R. F. k. 59, k. 199-200, k. 437-438,</p> <p>Zeznania świadka R. S. k. 207, k. 438v.-439,</p> <p>Zeznania świadka M. O. k. 214, k. 439,</p>		

<p>S. F. (1) osunął się na płot, a z jego brzucha zaczęła lecieć krew. Widząc to B. F. uciekł z tego miejsca i schował się w stodole, na strychu.</p> <p>Po tym jak B. F. zadał swojemu bratu cios nożem, będący świadkiem tego zdarzenia syn oskarżonego, S. F. (2), pobiegł do miejsca zamieszkania R. F. i powiedział mu „ojciec dźgnął S. nożem”. Następnie S. F. (2) poszedł do domu swojej cioci R. S., gdzie była jego mama E. S. (1) i powiedział im, że „tato dźgnął nożem wujka S.”.</p> <p>R. F. udał się na posesję B. F., gdzie zobaczył swojego ojca opartego o płot i krwawiącego, wobec czego zadzwonił na numer alarmowy oraz zaczął udzielać mu pomocy.</p> <p>Na miejsce zdarzenia przyjechał zespół pogotowia ratunkowego i funkcjonariusze policji z Komendy Powiatowej Policji w L.. Lekarz A. K. stwierdził zgon S. F. (1). Policjanci dokonali zatrzymania B. F..</p>	<p>Protokół oględzin miejsca zabójstwa wraz z dokumentacją fotograficzną k. 4-6 (odpis k. 408-410), k. 71-74, k. 140, 145,</p> <p>Karta medycznych czynności ratunkowych k. 30,</p> <p>Protokół zatrzymania osoby k. 34,</p> <p>Opinia z zakresu badań biologicznych k. 281-286,</p>		
<p>W następstwie ciosu zadanego przez B. F. S. F. (1) doznał obrażeń ciała w postaci rany klutej brzucha po stronie lewej penetrującej do światła jamy brzusznej z przecięciem nerki lewej z uszkodzeniem tętnicy i żyły nerkowej i</p>	<p>Opinia wstępna biegłego k. 86, k. 302-303,</p> <p>Protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok wraz z opinią końcową k. 304-313, k. 331,</p>		

<p>przedniej ściany aorty brzusznej z następowym krwotokiem do przestrzeni zaotrzewnowej i masywnym krwotokiem zewnętrznym ze wstrząsem krwotocznym, skutkujących jego zgonem.</p>	<p>Dokumentacja fotograficzna z sekcji zwłok k. 243, Opinia ustna biegłego k. 443-444,</p>		
<p>16 sierpnia 2020 r. o 20:47 B. F. posiadał 1,16 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Tego samego dnia o 22:50 we krwi oskarżonego stwierdzono 2,15 ‰ alkoholu. U S. F. (1) stwierdzono natomiast 1,7 ‰ alkoholu we krwi.</p>	<p>Protokół badania stanu trzeźwości k. 36, Sprawozdania z przeprowadzonych badań k. 232-238</p>		
<p>B. F. nie jest upośledzony umysłowo ani chory psychicznie. Jest uzależniony od alkoholu. W trakcie popełniania zarzuczonego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem - nie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 31 § 1 k.k. lub w art. 31 § 2 k.k.</p>	<p>Opinia sądowo-psychiatryczna k. 192-226, k. 516-517,</p>		
<p>Oskarżony B. F. nie był karany sądownie. Oskarżony przed osadzeniem był zatrudniony w firmie (...). K. jako kierowca za wynagrodzeniem ok. 1600 zł. Od wielu lat spożywał alkohol. Rodzina oskarżonego była objęta procedurą „Niebieskiej Karty”, która została zamknięta w maju 2020</p>	<p>Dane o karalności k. 500, Wywiad środowiskowy k. 131-132,</p>		

r. ze względu na brak zgłoszeń ze strony środowiska lokalnego.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
7. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. F.	Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za wiarygodne w tej części, w której wskazywał na zamieszkiwanie z bratem S. F. (1), spożywanie alkoholu z pokrzywdzonym, R. F. oraz E. S. (2) w dniu zdarzenia, kłótnię z R. F. i uderzenie go w twarz przez syna pokrzywdzonego, a także przyznał, iż chwycił nóż kuchenny, wyszedł z tym nożem za pokrzywdzonym i wbił go w brzuch swojego brata, a następnie	

		<p>wyciągnął ten nóż i uciekł, schował się w stodole, na strychu, gdzie znaleźli go funkcjonariusze policji. Relacja oskarżonego w tej części koresponduje z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, a w szczególności zeznaniami R. F., E. S. (2), M. K. (1), K. B. i nie sposób jej kwestionować.</p>	
j.w.	Zeznania świadka R. F.	<p>R. F. nie był bezpośrednim świadkiem zdarzenia, natomiast opisał przebieg spotkania, w którym brali udział jego ojciec, B. F., E. S. (2) i on sam, podczas którego wszyscy wymienieni spożywali alkohol. Potwierdził, iż między nim a oskarżonym doszło do kłótni. Nie wykluczył też uderzenia B. F., przy czym wskazał, iż tego nie pamięta. Ponadto świadek opisał okoliczności, w jakich S. F. (2) zawiadomił go o zadaniu przez B. F. ciosu nożem jego ojcu i przytoczył słowa wypowiedziane przez syna oskarżonego. Opisał przedsięwzięte przez siebie czynności, po tym jak dowiedział się o zachowaniu oskarżonego. W ocenie Sądu zeznania R. F. zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. W zakresie okoliczności poprzedzających zdarzenie depozycje świadka są zbieżne z relacją przedstawioną przez E. (...). Z</p>	

		<p>kolei zeznania świadka, w których przytoczył słowa S. F. (2) korespondują z depozycjami świadków K. S., G. S. i R. S., których syn oskarżonego także zawiadomił o zachowaniu swojego ojca.</p>	
j.w.	Zeznania świadka E. S. (2)	<p>Wiarygodność zeznań tego świadka, w ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości. Świadek jest matką konkubiny oskarżonego. Tego dnia przebywała w domu oskarżonego i spożywała alkohol wspólnie z nim i S. F. (1) oraz jego synem R. F.. Opisała przebieg kłótni, do jakiej doszło między oskarżonym i R. F., zachowanie R. F. wobec oskarżonego, a także przedstawiła kolejność, w jakiej pozostali uczestnicy imprezy opuścili dom. Relacja świadka koresponduje z zeznaniami R. F.. Nic nie sprzeciwia się uznaniu zeznań E. S. (2) za prawdziwe.</p>	
j.w.	Zeznania świadków K. S., G. S., R. S.,	<p>Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań tych świadków. Osoby te nie były obecne podczas zdarzenia. O zachowaniu oskarżonego dowiedziały się od S. F. (2). W taki sam sposób przytoczyły relację syna oskarżonego w tym zakresie i przedstawiły stan chłopca.</p>	

j.w.	Zeznania świadków M. K. (1), K. B., M. K. (2)	Świadkowie są funkcjonariuszami policji, opisali przebieg podjętych działań oraz swoje spostrzeżenia poczynione na miejscu zdarzenia; ich relacje są spójne, logiczne i konsekwentne, korespondują ze sobą nie zawierając sprzeczności. Są też zbieżne z pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie. Brak jest podstaw do kwestionowania zeznań tych świadków.	
j.w.	Zeznania świadka M. O.	M. O. nie był naocznym świadkiem zachowania oskarżonego wobec S. F. (1). Opisał okoliczności, które zdecydowały o jego przybyciu na posesję oskarżonego. Przedstawił swoje spostrzeżenia dotyczące stanu, w jakim znajdował się pokrzywdzony, zachowania R. F., a także czynności, jakie obaj podjęli w celu ratowania S. F. (1). Nic nie sprzeciwia się uznaniu jego zeznań za w pełni wiarygodne.	
j.w.	Protokół sądowo-lekarskich oględzin i sekcji zwłok i opinie biegłego W. G.	Przeprowadzoną przez biegłego sekcję zwłok oraz opracowane opinie, zarówno pisemne, jak też ustną, Sąd uznał za rzetelne. Opinie te są pełne, jasne oraz wewnętrznie niesprzeczne; zarówno sekcja zwłok jak też opinie sądowo – lekarskie sporządzone zostały w sposób profesjonalny oraz	

		naukowo i logicznie uzasadniony; dokonane przez biegłego oceny oraz wyprowadzone wnioski są, w ocenie Sądu, zgodne z doświadczeniem życiowym oraz wskazaniem wiedzy, jak również uzasadnione w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego.	
j.w.	opinia sądowo – psychiatryczna biegłych W. D. i P. M.	Sąd podzielił konkluzje opinii pisemnej oraz ustnej biegłych psychiatrów W. D. i P. M.. Opinie te są rzetelne, jasne, pełne i odpowiadają prawidłowości logicznego rozumowania. Biegli sporządzili opinię pisemną po uprzednim badaniu psychiatrycznym oskarżonego. Wnioski końcowe biegłych były logiczne i stanowcze.	
j.w.	Opinia z przeprowadzonych badań biologicznych	Biegła przeprowadziła badania noża, zabezpieczonego na miejscu zdarzenia zgodnie z obowiązującą procedurą badawczą. Przedstawiła wyniki tych badań. Brak jest podstaw do kwestionowania rzetelności sporządzonej opinii.	
j.w.	Sprawozdanie z badań toksykologicznych	Biegły dokonał badania próbek krwi oskarżonego i pokrzywdzonego zgodnie z obowiązującymi zasadami badawczymi. Wskazał wyniki badań w zakresie obecności alkoholu oraz substancji	

		psychoaktywnych. Nic nie sprzeciwia się uznaniu tych opinii za wiarygodne.	
j.w.	<p>Protokoły: oględzin miejsca zabójstwa, oględzin oskarżonego, zatrzymania oskarżonego,</p> <p>dokumentacja fotograficzna</p> <p>karta medycznych czynności ratunkowych, dane o karalności, oraz pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy</p>	Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione podmioty, w przewidzianej formie, brak jest podstaw do kwestionowania ich rzetelności.	
1.2.	<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego B. F.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w jakiej twierdził, iż to pokrzywdzony ruszył w jego stronę i sam nadział się na nóż. Zauważyć należy, iż wersji przedstawionej przez oskarżonego przeczą zeznania świadków R. F., K. S., G. S. i R. S., którzy przytoczyli słowa S. F. (2), tj. „ojciec dźgnął S. nożem”,	

„tato dźgnął nożem wujka S.”. Z wypowiedzi syna oskarżonego skierowanej do świadków jednoznacznie wynika zatem, że to B. F. zadał cios nożem swojemu bratu. To jego aktywne działanie, tj. uderzenie, doprowadziło do śmierci pokrzywdzonego, a nie – jak usiłował przekonywać B. F. – to S. F. (1) sam doprowadził do zranienia się, idąc w stronę oskarżonego i sam nadziewając się na nóż. Sąd nie czynił przy tym ustaleń na podstawie zeznań S. F. (2), bowiem ten odmówił ich składania. W takiej sytuacji, zgodnie z art. 186 § 1 k.p.k., zeznania złożone przez niego w postępowaniu przygotowawczym, nie mogły być w ogóle wykorzystane ani odtworzone. Ustalenia w tym zakresie Sąd czynił w oparciu o relacje świadków R. F., K. S., G. S. i R. S..

Przede wszystkim jednak takie twierdzenia oskarżonego nie znajdują oparcia w opinii lekarskiej złożonej przez biegłego W. G.. Biegły przeprowadził sekcję zwłok pokrzywdzonego, stwierdzając u niego ranę kłutą brzucha po stronie lewej, penetrującą do światła jamy brzusznej z przecięciem nerki lewej z uszkodzeniem tętnicy i żyły nerkowej i przedniej ściany aorty brzusznej z następowym

krwotokiem do przestrzeni zaotrzewnowej i masywnym krwotokiem zewnętrznym ze wstrząsem krwotocznym. Kanał rany miał długość około 17 cm. Według biegłego obrażenia te powstały od działania narzędzia/narzędzi ostrych, ostrokrawędzistych, zadanych z dość dużą siłą i mogły powstać na skutek ciosu zadanego nożem. Przebieg kanału rany pozwolił na stwierdzenie, że pokrzywdzony i sprawca w momencie zadawania rany klutej brzucha po stronie lewej byli ustawieni do siebie frontalnie lub w pozycji zbliżonej do frontalnej, a sprawca zadał cios nożem trzymany w prawej ręce, nachwytem, ostrzem noża skierowanym w dół. Biegły stwierdził też, iż siła zadanego ciosu była dość duża, ponieważ nóż penetrował w głąb ciała na głębokość ok. 17 cm. W wyniku ciosu zostały uszkodzone (przebite): skóra, tkanka podskórna, mięśnie brzucha, przecięta dolna krawędź żebra X i odcięty chrząstny dystalny odcinek żebra XI, przecięta nerka lewa, a kanał rany drażył w przestrzeni zaotrzewnowej w kierunku kręgosłupa lędźwiowego, uszkadzając przednią ścianę aorty brzusznej. Z opinii biegłego wynika także, iż obrażenie to powstało na skutek czynnego działania

sprawcy (ciosuadanego siłą kończyny górnej prawej i ręki prawej sprawcy). Zadanie ciosu w lewy bok jamy brzusznej, który penetruje w głąb brzucha na głębokość ok. 17 cm, zadaniem biegłego, nie może być przypadkowe, a tym bardziej zadane niechcący. Do zadania takiego ciosu musi być użyta dość duża siła, co przemawia za czynnym rodzajem urazu. Do urazu biernego w przypadku rany klutej może dojść tylko gdy sprawca trzyma nóż przed sobą, oparty rękojeścią o przednią powierzchnię ciała sprawcy, pod kątem prostym do powierzchni ciała sprawcy, a ofiara i sprawca nacierają na siebie. Rana wtedy znajduje się na przedniej powierzchni ciała ofiary, a kanał przebiegu rany jest pod kątem prostym do powierzchni ciała ofiary lub pod kątem zbliżonym do prostego. Tymczasem w przedmiotowej sprawie rana znajdowała się na lewej bocznej powierzchni ciała ofiary, przebieg kanału rany był od lewej do prawej strony ofiary i lekko od dołu ku górze. Charakter tej rany (jej lokalizacja i głębokość), przebieg kanału rany przeczy wersji przedstawionej przez oskarżonego o przypadkowym nadzianiu się na nóż przez pokrzywdzonego.

1.1.1.	Zeznania świadka W. K.	Sąd nie poczynił ustaleń w oparciu o zeznania tego świadka, bowiem nie miał on wiedzy w przedmiocie zdarzenia objętego aktem oskarżenia.	
7.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	B. F.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Odpowiedzialności karnej na podstawie art. 148 § 1 k.k. podlega sprawca, który zabija człowieka. W ocenie Sądu oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona zbrodni zabójstwa kwalifikowanej z tego przepisu. Oskarżony ugodził pokrzywdzonego nożem w lewą część brzucha, gdzie znajdują się bardzo ważne dla życia ludzkiego organy. Nóż, którego użył był duży; jego ostrze miało długość 19 cm. Nóż ten był zakończony szpicem. Głębokość rany, jaką zadał oskarżony pokrzywdzonemu wynosiła 17 cm, co			

świadczy o tym, że oskarżony działał z dużą siłą. Oskarżony wszak wbił pokrzywdzonemu w brzuch prawie całe ostrze noża. Rana, której doznał pokrzywdzony penetrowała do światła jamy brzusznej z przecięciem nerki lewej z uszkodzeniem tętnicy i żyły nerkowej i przedniej ściany aorty brzusznej z następowym krwotokiem do przestrzeni zaotrzewnowej i masywnym krwotokiem zewnętrznym ze wstrząsem krwotocznym, co skutkowało zgonem S. F. (1). Dużą siłę ciosu oskarżonego potwierdza też rodzaj obrażeń ciała pokrzywdzonego - uszkodzone (przebite) zostały skóra, tkanka podskórna, mięśnie brzucha, przecięta dolna krawędź żebra X i odcięty chrząstny dystalny odcinek żebra XI, przecięta nerka lewa, a kanał rany drążył w przestrzeni zaotrzewnowej w kierunku kręgosłupa lędźwiowego, uszkadzając przednią ścianę aorty brzusznej. Zgon pokrzywdzonego nastąpił zresztą w krótkim czasie od zadania mu ciosu przez oskarżonego; przybyły na miejsce zdarzenia lekarz pogotowia stwierdził śmierć S. F. (1). Z opinii biegłego wynika, że rana była na tyle głęboka, że uszkodziła nie tylko tętnicę i żyłę

nerkową, ale koniec noża uszkodził przednią ścianę aorty, powodując tak intensywny krwotok, że z praktycznego punktu widzenia był on nie do opanowania. Zachowanie oskarżonego stanowiło bezpośrednią przyczynę uszkodzenia ciała S. F. (1), powodując jego zgon.

Przestępstwo zabójstwa wymaga do realizacji znamion opisanego w nim czynu zabronionego umyślności w postaci zamiaru bezpośredniego albo w postaci zamiaru ewentualnego. Zdaniem Sądu, oskarżony zbrodni zabójstwa dokonał w zamiarze bezpośrednim, tj. chciał doprowadzić do śmierci S. F. (1). Oskarżony chwycił niebezpieczne narzędzie, jakim jest nóż. Był to nóż kuchenny, z drewnianą rękojeścią o długości 12 cm i ostrzu o długości 19 cm, zakończony szpicem. Nożem tym zaatakował pokrzywdzonego, zadając mu z dużą siłą cios w okolice lewej strony brzucha i powodując u niego ranę, która doprowadziła do szybkiego zgonu S. F. (1). Oskarżony był przy tym zły na pokrzywdzonego. Wszak – jak wyjaśnił – wcześniej syn pokrzywdzonego uderzył go w twarz, a pokrzywdzony nie stanął w jego obronie, lecz śmiał się, po czym wyszedł z domu. Oskarżony

zdegenerował się na brata, co sam przyznał, wziął z kuchni nóż i wyszedł z nim za pokrzywdzonym, a następnie zadał mu cios tym nożem. Okoliczności te świadczą o tym, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim pozbawienia życia S. F. (1). B. F. był przy tym zdolny do zrozumienia znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, na co wskazuje opinia sądowo-psychiatryczna. Był zdolny do rozumienia skutków swoich działań. Wszak nie jest on upośledzony umysłowo ani chory psychicznie. Wprawdzie jest uzależniony od alkoholu, jednakże z opinii biegłych psychiatrów wynika, że nie ma podstaw do wnioskowania, że czyn miał charakter czynu popełnionego z pobudek psychopatologicznych. Biegli nie rozpoznali u oskarżonego upojenia patologicznego, lecz proste upojenie alkoholem. Oskarżony nadużywał alkoholu od 20 lat, więc mógł przewidzieć jego wpływ na swoje zachowanie. Sąd nie podzielił argumentacji obrońcy oskarżonego, jakoby po zdarzeniu, w czasie przebywania na strychu, u oskarżonego mógł wystąpić sen termalny, charakterystyczny dla upojenia patologicznego. Przecież w swoich wyjaśnieniach oskarżony

podał: „Uciekałem w kierunku domu, bo chciałem schować się na tyłach budynku i faktycznie schowałem się na strychu w stodole, tam gdzie są kury. Siedziałem tam do czasu, aż zjawił się na podwórku policjant”. Przytoczona relacja oskarżonego przeczy temu, aby w tym czasie zapadł on w sen, skoro wiedział co robił w tym okresie.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z 15 maja 2019 r., sygn. akt II AKa 22/19 (LEX nr 2719373), do okoliczności, na podstawie których należy poczynić ustalenia w zakresie zamiaru sprawcy, zalicza się godzenie w ważne dla życia ludzkiego organy, siłę ciosu, ich wielokrotność, rodzaj i rozmiary użytego narzędzia głębokość i kierunek ran, rodzaj uszkodzeń ciała, stopień zagrożenia dla życia ludzkiego, lecz również stosunek sprawcy do pokrzywdzonego jego właściwości i dotychczasowy tryb życia, zachowanie przed popełnieniem przestępstw, a także pobudki, motywy oraz tło zdarzenia i stopień zagrożenia dla życia pokrzywdzonego. Bez wątplenia na gruncie przedmiotowej sprawy rodzaj użytego narzędzia i jego duże rozmiary,

<p>obszar ciała, w który został zadany cios, prowadzący do zgonu pokrzywdzonego i jego ukierunkowanie, rodzaj obrażeń ciała doznanych przez pokrzywdzonego i szybki skutek w postaci jego śmierci, zdenerwowanie oskarżonego i złość na pokrzywdzonego, związane z kłótnią z jego synem i brakiem reakcji S. F. (1) na zachowanie R. F., chęć odwetu na swoim bracie wskazują, że bezpośrednim zamiarem B. F. było dokonanie zabójstwa swojego brata. Oskarżony chciał śmierci S. F. (1) i do tego skutku swoim działaniem doprowadził.</p>			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
7.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. F.	I, II	I	<p>Przy orzeczeniu kary Sąd miał na względzie:</p> <p><u>Okoliczności łagodzące:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - dotychczasową niekaralność oskarżonego, - zamiar nagły, przy czym okoliczności tej Sąd nie przydał istotnego znaczenia, bowiem łatwość, z jaką oskarżony przystąpił do realizacji tego zamiaru wskazuje, w ocenie Sądu, na brak po jego stronie naturalnych barier moralnych, a

zarazem rażące
lekceważenie
podstawowego dobra
prawem chronionego,
jakim jest życie innego
człowieka;

Okoliczności obciążające:

- godzenie w podstawowe
dobro chronione prawem
– życie ludzkie,

- działanie w zamiarze
bezpośrednim
pozbawienia życia S. F.
(1), swojego brata, osoby
zaliczającej się do kręgu
najbliższych;

- błahy powód agresji,
nie przystający do
spowodowanych przez
oskarżonego tragicznych
następstw,

- zadanie ciosu
pokrzywdzonemu, w
sytuacji gdy ten wyszedł
już z domu, nie
spodziewał się ataku i nie
miał możliwości podjęcia
obrony,

- użycie bardzo
niebezpiecznego
narzędzia, o dużych
rozmiarach,

- dopuszczenie się czynu
w obecności swojego
małoletniego syna, co
niewątpliwie naraziło S. F.
(2) na ogromny stres;

- dopuszczenie się czynu w
stanie nietrzeźwości,

- opinia o oskarżonym,
z której wynika, że
nadużywał alkohol;

			<p>W świetle dyrektyw wymiaru kary oraz wskazanych powyżej okoliczności jako adekwatną do bardzo wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu i takiego samego stopnia jego winy Sąd uznał karę 15 lat pozbawienia wolności. Zdaniem sądu kara orzeczona w niższym wymiarze nie mogłaby odnieść w stosunku do oskarżonego celu wychowawczego oraz prewencyjnego.</p> <p>Wobec treści opinii biegłych psychiatrów Sąd, w oparciu o przepis art. 62 k.k. orzekł, że oskarżony B. F. wymierzoną mu karę pozbawienia wolności będzie wykonywać w systemie terapeutycznym związanym z terapią odwykową od uzależnienia od alkoholu.</p>
B. F.	III	I	<p>Dokonanie zabójstwa S. F. (1) pozbawiło jego syna, R. F., osoby dla niego najbliższej, spowodowało w jego życiu nieodwracalną stratę. R. F. doznał więc krzywdy w związku z zachowaniem oskarżonego i w pełni uzasadnionym było orzeczenie na jego rzecz środka karnego w postaci zadośćuczynienia za nią. Orzeczony środek kompensacyjny, zdaniem Sądu, winien spełnić cele wychowawcze wobec</p>

			oskarżonego, a także przynajmniej częściowo i jedynie materialnie zrekompensować synowi pokrzywdzonego doznaną stratę. Wysokość zasądzonej kwoty jest dostosowana do stopnia relacji uprawnionego i pokrzywdzonego oraz uwzględnia możliwości finansowe oskarżonego.
7.1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. F.	IV	I	Oskarżony był tymczasowo aresztowany, na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono mu okres tego rzeczywistego pozbawienia wolności.
j.w.	V	I	Sąd orzekł przepadek noża, stanowiącego własność oskarżonego i służącego mu do popełnienia przestępstwa.
j.w.	VI	I	Zarządzono zwrot zabezpieczonych w toku postępowania dowodów rzeczowych ich właścicielom wobec ich zbędności dla dalszego postępowania.
7.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się			

<p>do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VII</p>	<p>Orzeczenie o kosztach oparto o przepisy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. Oskarżony przebywa w warunkach izolacji, nie posiada majątku, a nadto została wobec niego orzeczona kara 15 lat pozbawienia wolności oraz środek kompensacyjny w wysokości 50 000 zł, a zatem zasadnym było zwolnienie go w całości od uiszczenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.</p>	
<p>7.1 Podpis</p>		
<p>Maria Migoń – Karwowska Paweł Wyrzykowski</p>		